

Dračí úlet

vtipně svižná storka



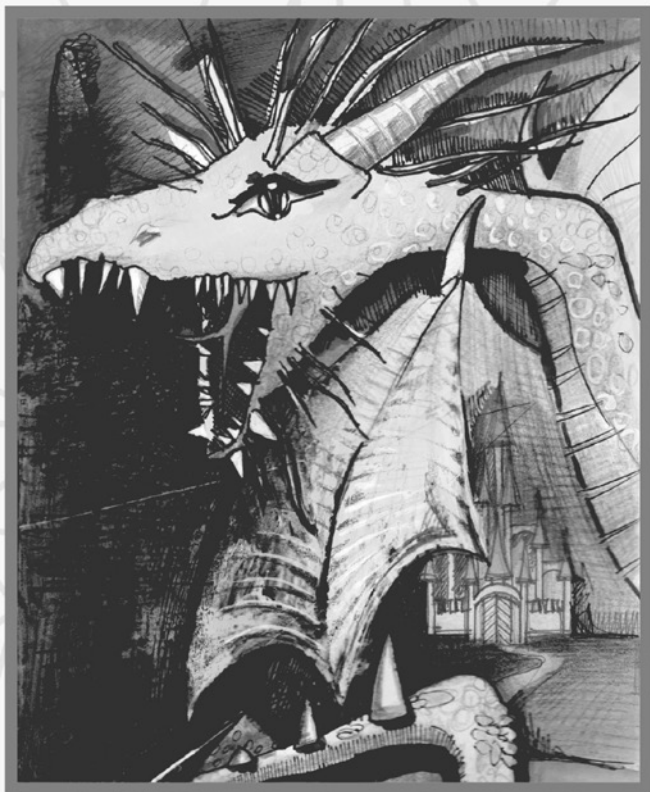
Oldřiška Ciprová
Ilustrace Lenka Němcová

bamb**o**ok

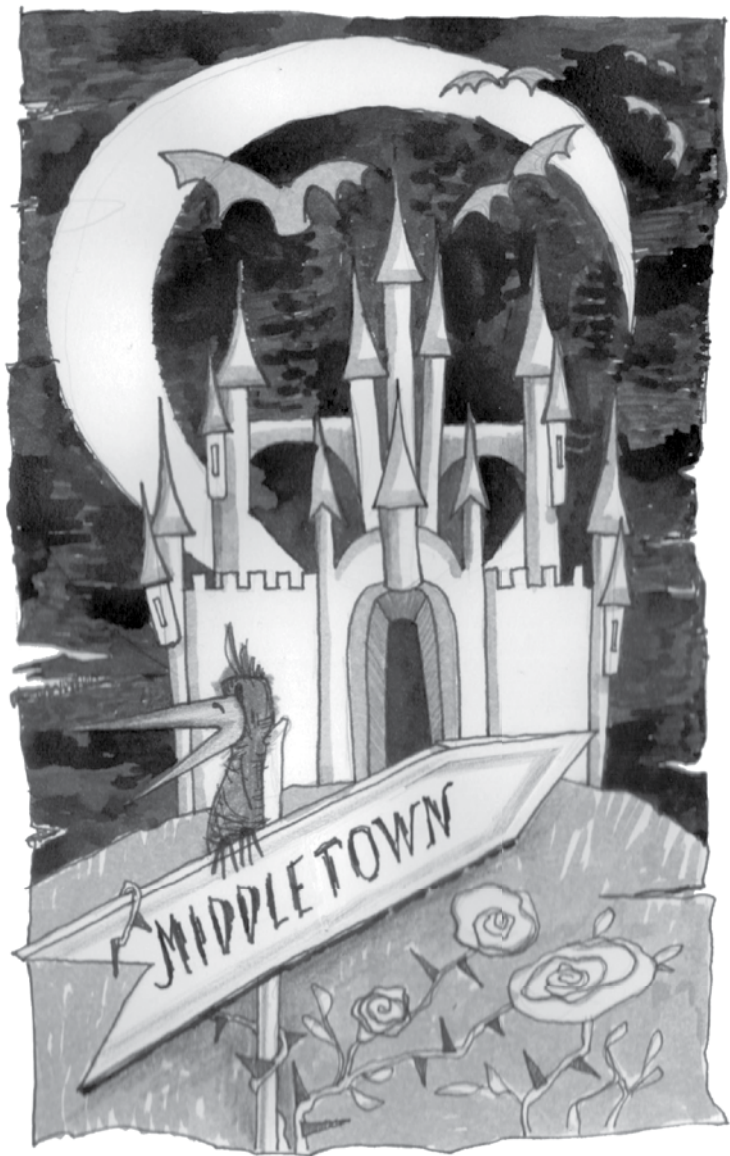
bamb**oo**k

Dračí úlet

vtipně svižná storka



Oldřiška Ciprová
Ilustrace Lenka Němcová





MIDDLETOWN NA ZÁPADĚ Jinotaje není úplně velké království. Spíš je docela titěrné a pro svou bezvýznamost nebylo nikdy zanesené do jinotajských map. Král Filomen se kvůli tomu něco navztekal, naplakal a napodplácel, ale platné mu to nebylo nic. Middletown se prostě do map nikdy nedostal. Trochu to poškozovalo tamní cestovní ruch, ale to bylo to nejmenší, co krále Filomena trápilo.

Měl totiž manželku a k ní ještě dvě dospívající dcery. Občas si myslel, že tu ženskou převahu nezvládne, a začal propadat hysterii. Jinak byl ale král Filomen mezi králi trochu raritou svou slušností. Korupci podléhal jen zřídka, jen když se prostě nedalo říct ne na výši nabízené částky.

Královna Eda manžela milovala. A oba svorně milovali své dvě dcery. Jejich dcery zase milovaly je. Zkrátka a dobře to tam bylo tak, jak to má v normální rodině vypadat. Celou tuhle idylku umocňoval fakt, že ani jedna z královských dcer nebyla ošklivá, zlá ani mírně přihlouplá. Dellorey a Solorees byly krásné, hodné a inteligentní. Povahově se sobě velmi podobaly. Snad jen starší Dellorey byla o něco sebevědomější. Ale o jaký kus svou sestru sebedůvěrou převyšovala, o takový kus se zdála Solorees krásnější.

A právě pro sebevědomou Dell král Filomen sehnal báječného ženicha. Princ Coren byl pověstný svou houževnatostí a Filomen očekával, že nový zeťák docílí toho, aby se Middletown konečně objevil na mapách.

„Už zítra přijede Coren na námruvy a ty se tváříš, jako by se tě to ani netýkalo, Dellorey,“ vyčítala své sestře Solorees a uprostřed krásného čela se jí udělala starostlivá vráska.

„Jsi ještě malá a nic nechápeš,“ zlobila se Dell. „Nechci se vdávat. A už vůbec ne, když svého nastávajícího ani neznám a v žádném případě jej nemiluji.“

„Jak můžeš někoho, kdo vypadá jako princ Coren, nemilovat? Jsi nemocná nebo slepá!“ rozčilovala se mladší princezna.

„Tak si ho vezmi sama, ty chytrá!“

„Chm, s chutí bych se provdala za Corena. Jenže on chce tvou ruku, a ne mou. Jsi krásnější a máš daleko větší věno. A navíc já mám ještě na vdávání rok času,“ posmutněla Sol.

„Máš pravdu, že jsem krásnější,“ fandila si Dellorey. „Ale věno by se snad usmlouvat dalo. A navíc je jedno, jestli ti je sedmnáct nebo osmnáct, záleží na tom, aby sis vzala někoho, koho miluješ, a samozřejmě si musíš myslet, že on miluje tebe.“

„Co záleží na tom, jestli někoho miluješ, když ten někdo vypadá jako použité koště a ve společnosti se s ním absolutně nemůžeš ukázat!?“ uchichtla se Sol, která velmi ráda hrála na tuhle strunu, protože tím sestru pokaždé nádherně vytočila.

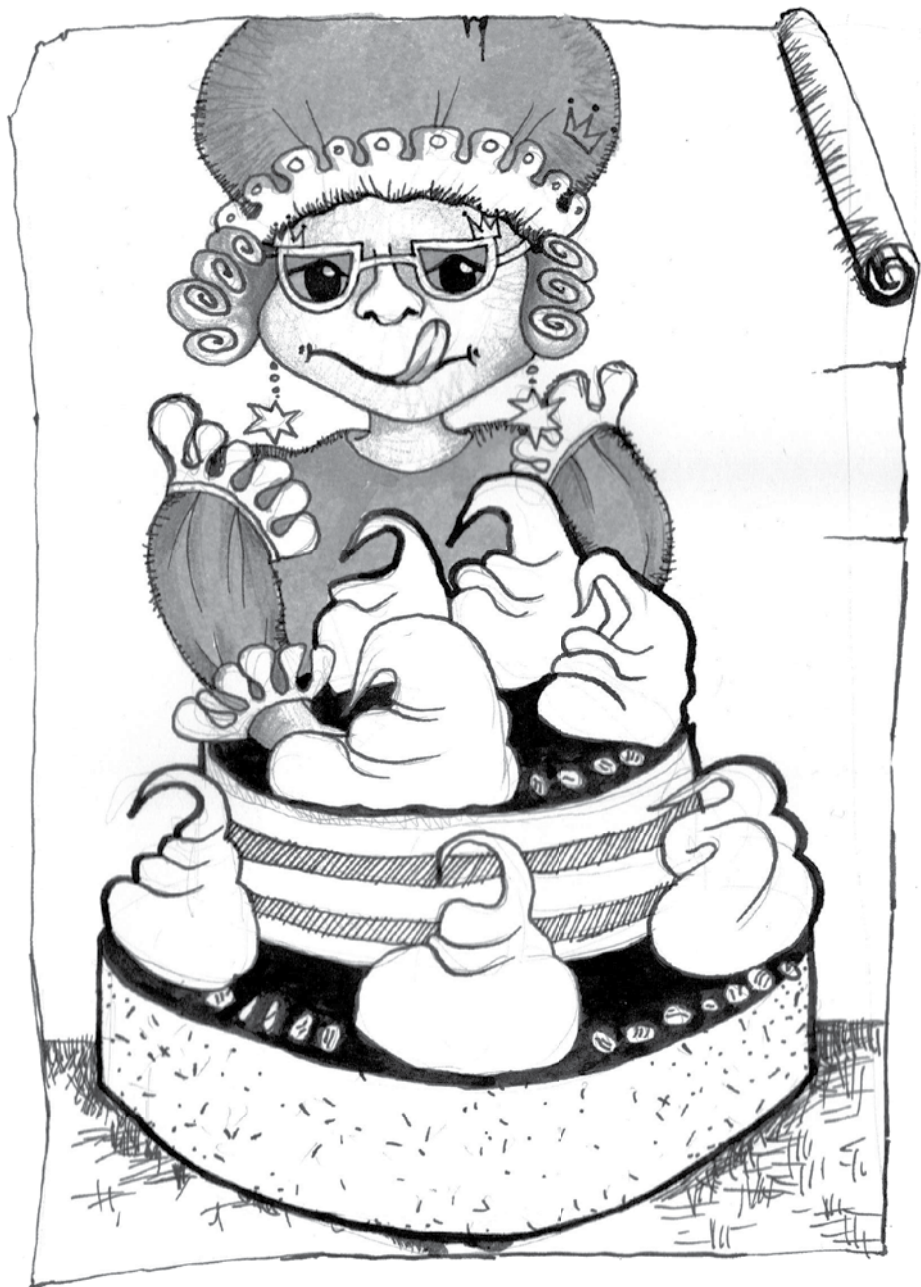
„Neber si Wogarda do úst!“

„A ty si všechno neber tak osobně. Jak můžeš vědět, že jsem mluvila o našem dvorním šaškovi?“ dělala Solorees nechápavou.

„Není to šašek, ale mocný čaroděj, abys věděla!“ bránila Wogarda Dell.

„V tom případě to dobře maskuje. Jsi zaslepená nevím čím, ale z Wogarda bude vždycky jen použité koště s rolničkami,“ posmívala se Solorees sestře, protože dobře věděla o slabosti, kterou Dell pro Wogarda má.

„Nepodceňuj ho. Netušíš, jaké schopnosti má!“ Dell začal přeskakovat hlas do nepřijemného jekotu.



„Já ho nepodceňuji, jen vidím svět kapku realističtěji než ty.“

„Ty...!“

Z hádky je vyrušilo zaklepaní na dveře.

„Jak to, že mé malé dámy ještě nespí?“ otázal se král naoko nazlobeně a vešel do komnaty.

„Vedeme důležitou diskusi, tatínku,“ pravila Solorees a zamrkala dlouhými řasami.

„Rokujete o nápadníkovi Dellinky?“ usmál se otec. „Jak se těšíš, má milá? Už zítra přijede krásný princ Coren a bude se konat zasnubní hostina. Toho jídla, co tam bude...“ upustil na chvíli Filomen od tématu a pohladil se po vypaseném bříšku.

„Myslím, že je pravý čas něco ti říct, tati. Ale bylo by vhodné, kdyby přišla i maminka,“ uhladila si Dell šaty a zatvářila se důležitě.

„Dobrá, dobrá. Hned ji půjdu zavolat,“ odpověděl král trochu nakvašeně, protože tušil problémy.

Královnu našel v královské spižírně, vyjídala rozinky ze zasnubního dortu.

„Má milá, ten dort byl skoro stejně drahý jako svatební šaty. Myslíš, že je ekonomické z něj dloubat rozinky?“ zeptal se král své milované unaveně.

Eda napřed přežvýkala sousto, které předtím rychle hodila do pusy, a polkla.

„Ekonomické to jistě není, můj drahý, ale většina lidí stejně rozinky nejí, dělám vlastně svatebčanům dobrou službu.“

„V tom máš jistě pravdu, miláčku,“ povzdechl si Filomen nad manželčinou logikou. „Ale nebylo by lepší, kdybys rozinky z dortu pouze vybírala? Když do něj boříš celé ruce, trochu ho tím ničíš. Nechci ti do toho mluvit, ale zvaž to, prosím,“ namítl král ironicky a zachmuřeně pozoroval rozborcený zlatý hřeb zásnub své starší dcery.

„Ano, poslední rozinku a končím, cukroušku. Slibuji,“ odpověděla mazlivě královna Eda, prostá jakékoli empatie.

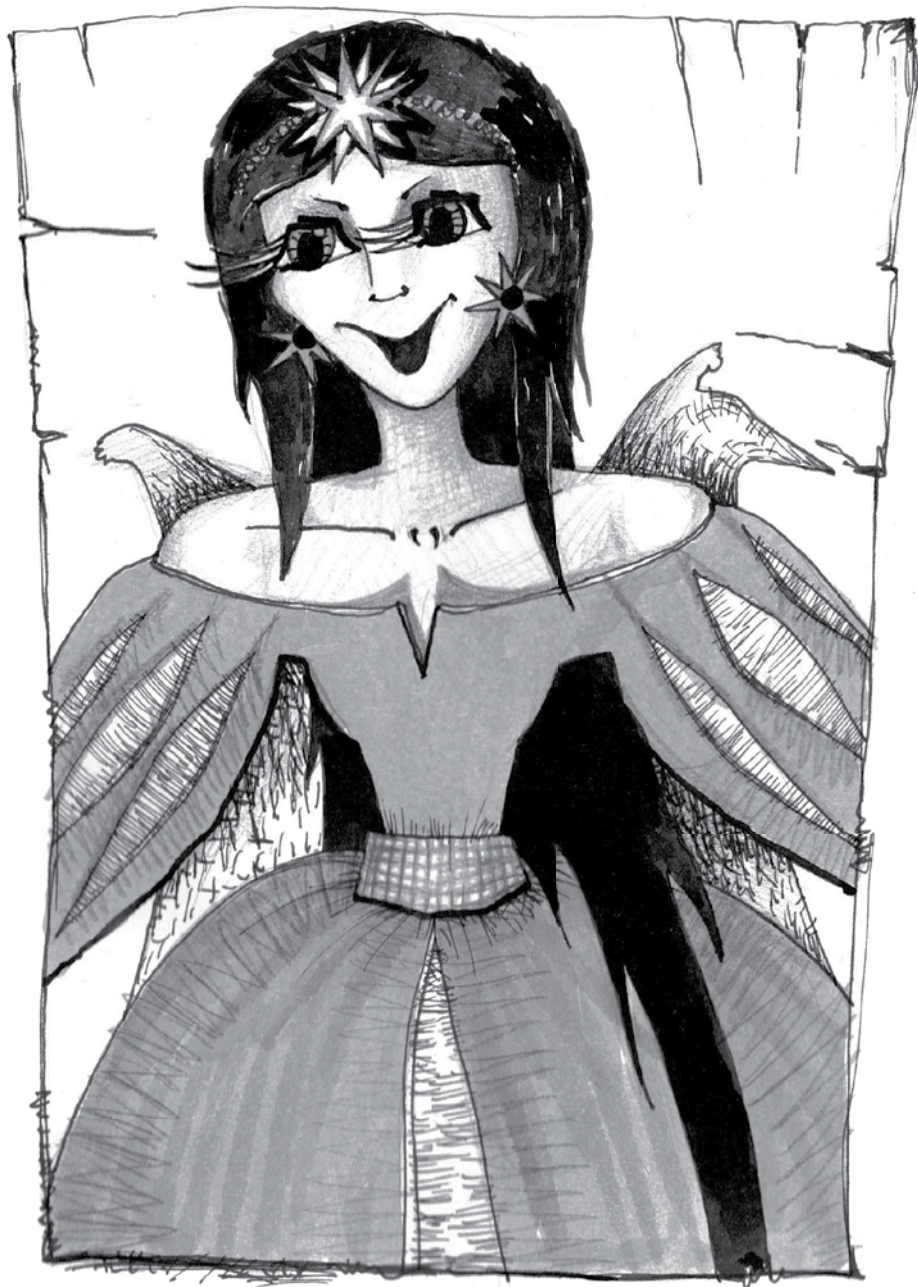
„Dobrá. Mimochodem, přišel jsem ti říct, že Dellinka nám chce něco říct. Podle jejího tónu to vypadalo, že má na srdci něco závažného.“

„Proboha. A to mi říkáš až teď?“ Královna si utřela spěšně ruce do svých nejlepších šatů a vyběhla za králem ze spíže.

Byla ještě celá udýchaná, když dorazila spolu se svým manželem do pokoje královských dcer. „Co se děje, Dellinko? Tatínek mi řekl, že se stalo něco hrozného.“

Dell se nadechovala, že začne celou situaci kulantně a obsírně vysvětlovat, jenže sestra byla rychlejší.

„Co by se stalo, nechce se vdávat!“ odfrkla Sol, která nemohla Dellorey pochopit.



„Ty mlč, Soluško. Nech Dellinku, ať nám sama poví, co má na srdíčku,“ přerušil Solorees král.

„Sol má pravdu,“ vzdala to Dell a povzdechla. „Chci vám říci, že si nevezmu nafoukance, toužícího po penězích – a to Coren určitě je.“

„Zlatíčko, uklidni se. Musíš se uklidnit. Hned!“ vyjekla nervózní královna. Představa, že si Dellorey postaví hlavu, byla opravdu strašlivá, a královna měla blízko k mdlobám. „Vždyť ani prince neznáš. Viděla jsi pouze jeho obraz, a ten nám napověděl pouze tolik, že krásnějšího chlapce bys pohledala,“ snažila se královna zachránit vzniklou situaci.

„Krásnějšího možná. Ale já si ho nemůžu vzít!“ křičela Dellorey.

„A proč by sis ho asi nemohla vzít, Delli?“ řekl král nechápavě. Slova přitom cedil mezi zuby, jak se snažil potlačit podráždění. Věděl však, že i jeho trpělivost má svou mez. Sevřel ruce v pěst a čekal na odpověď.

„Protože ho nemiluji. A milovat nikdy nebudu. Mám ráda někoho jiného,“ vyhrkla princezna a strhla si šaty. Otočila se k rodičům zády a ukázala, že jí mezi lopatkami začínají růst malá, průsvitná křídla. Bylo to jako nějaké kouzlo. Královna Eda úžasem otevřela ústa dokořán, protože nikdy neměla to štěstí křídla vidět na vlastní oči. Se svou švagrovou totiž moc nevycházela. V linii middletownských princezen nárůst křídel v oblasti

zad znamenal jedině. Křídla byla nezvratným důkazem, že majitelka je dotčena pravou láskou. Každá z dívek dané linie ta křídla nakonec měla, některým se objevila až v pokročilém věku a nebylo to zdaleka tak půvabné jako u Dellorey. Lidé je ale pokaždé považovali za zázrak. Chlapců z middletownské linie se to netýkalo, Filomen tedy žádná křídla neměl. Přistoupil k dceři a začal křídla zkoumat. Skutečně tam byla. Hrála na denním světle všemi barvami. Vypadala zázračně. Sol závistivě vzdychla a sestru za jedno křídlo zatahala.

„Au!“ zaječela Dellorey a nakopla ji do holeně. Kouzlo bylo pryč. Dell si přitáhla šaty k tělu a pevně je zavázala.

„Taková kravina!“ odfrkl král, který čekal daleko větší trampotu. „Samozřejmě miluješ prince Corena, protože musíš a protože se budete brát a bez lásky by to nebylo ono. Co je na tom tak nepochopitelné?“ založil si ruce na prsou. „A vůbec, jakým právem miluješ někoho jiného?“ dodal pak rozčileně, když si v hlavě přehrál celou větu své dcery.

„Ale táto, nebudeme z toho dělat takový problém,“ zasahovala rychle královna, stále omámená těmi křídly. Viděla, jak Dell obrátila ústa do podkovy a zkrabatila bradu. Chtěla předejít hádce a rychle řekla: „Jestli Delča miluje jiného

krásného prince, dejme jim požehnání a prince Corena už nějak odpálkujeme.“

„Cha, cha. To by ale musela být zamilovaná do krásného prince a ne do...“ rozřehtala se Solorees. Královsky se bavila. Když ale viděla Dellin vyděšený výraz a její prudké zakroucení hlavy, radši ztichla.

„No, tak do koho? Jen se neboj a prozrad' nám to. My z toho takovou vědu dělat nebudeme,“ vyzvídal Filomen. Došlo mu, že se zlou vůlí by se u svých tří dračic se zlou potázal.

„Já vím, já vím!“ vykřikla náhle královna Eda a zuby nehty se bránila, aby se nezačala zvedat ruku nad hlavu. Ve škole bývala šprtka a nikdy se zvyku pořád se hlásit úplně nezavila.

„Je to princ Mojmir, že ano, moje milá,“ jákala Eda, protože si byla jistá, že to uhadla. „Řekni, že ano. Mně to bylo jasné od začátku. V tom případě máš mé požehnání. Je to slušný chlapec. I když poněkud brýlatý a uhrovitý, pravda. Ale peněz má jako šlupek,“ tleskala Eda radostně.

„Ne, Mojmir ne, maminko,“ zklamala ji však vzápětí Dellorey a smutně pozorovala, jak královna svěsila ramena.

Eda se ale rychle vzpamatovala a začala vykřikovat: „Wilibald! Je to Wilibald! Mám pravdu? Že mám pravdu!“

„Ale mami, to je nechutné,“ zasáhla opovržlivě Sol. „Za koho Dellu máš? Vždyť Wilibald váží

nejméně dvě stě kilo a smrdí potem. Jak sis mohla myslet, že zrovna do něj se moje sestra zamilovala?“

„Má peníze, no,“ špitla Eda váhavě.

„Ach jo, cožpak neznáš Dell? Ta se zamiluje pouze do někoho ušlechtilého a... chytrého, že ano, Dellorey?“ začala Solorees konečně táhnout za jeden provaz se svou sestrou.

„No dobrá. Ale KDO je to?“ Filomena už přestávaly hádanky bavit a jasně vnímal, jak se mu rozmrzelost usadila v celém těle. Teď budu zpruzený celý večer, pomyslel si znechuceně.

„Wogard,“ vyhrkla Dell.

„Ten šašek?“ král doufal, že se přeslechl, ale Dellorey horlivě přikývla.

„Tys zešílela!“ Eda se rozhodla, že omdlí a pozorovala, jestli ji manžel zachytí. Jenomže Filomen se na ni vůbec nedíval! Eda rychle vyhodnotila situaci, a než aby sebou bolestivě praštila o zem, umně se zlomila v pase, narovnal se a rozzuřeně si dala ruce v bok.

„Wogard není žádný šašek! Jednou z něj bude velký čaroděj!“ oponovala Dell.

„Ale toho se ty nedožiješ, i kdybys tu byla tisíc let!“ řval král Filomen, který se začínal vzpamatovávat z prvotního šoku.

„Já ho miluji!“ dupla si princezna a ukázala si na záda. Měli by ta křídla přece ctít! Gestem se

omluvila Sol, protože to byla její noha, na kterou Dell zatlačila kramflekem.

„To tě brzy odnaučím, holčičko,“ rozčiloval se král, a kdyby si včas neuvědomil, že je králem, možná by byl i vulgární. Takhle jen máchl výhruzně rukou a zatvářil se bezmocně.

„Není nutné, abys Corena milovala, zlatíčko, křídla už máš a on nemusí vědět, že ne kvůli němu,“ vložila se do toho opět královna, aby situaci zachránila. „Prostě si ho jenom vezmeš a...“ Hledala pomoc u manžela.

„Dáš mu pár dětí. Pak si můžeš dělat, co chceš,“ rozluštil to král. „Láska není potřebná. Potřebné je, aby se naše dvě království spojila. A aby byl Middletown díky tomu tak velký, že ho ti břídilové konečně zanesou do map! Což nám sňatek prince Corena s tebou umožní.“

„Tak ať si ho vezme Solorees. Není sice tak krásná jako já,“ prohrábla si Dell zlaté vlasy, „ale úplně ošklivá také není. Navíc se jí princ líbí a nevadí jí, že má pověst sukničkáře a hamižníka, kterému jde jen o moc a slávu. Vid', sestřičko!?“

„Ale aby se království spojila, musí si princ vzít nejstarší dceru. A to jsi ty, pokud vím. A pokud mi tvá matka něco nazatajuje, haha,“ chtěl být vtipný Filomen, ale otřesené ticho mu dostatečně dokázalo, že pobavit ženskou společnost není žádná legrace.



Dračí úlet

vtipně svižná storka

Časy v království zvaném Middletown se změnily. Nic už nebude jako dřív, dokud se čaroděj Wogard neuráčí pořádně čarovat nebo král Filomen nezačne konečně jednat.

Královská idylka byla nádherná, ale děsně nudná. A pak přišel princ Coren a krále té nemožné nudy zbavil svou pouhou přítomností. Jedna královská dcera je v rychlém sledu událostí (ne)unesená drakem, což si sama vydupe. Druhá si vyrazí zuby na schodech a neumí se chovat. Královna omdlívá, kdy se jí zachce, aniž by způsobně čekala, jestli ji někdo chytí. A čeká se jen na jedno – na hrdinu, který nastolí řád a pořádek dřív, než někdo přijde k újmě. Nebo se bez varování vysleče úplně donaha.

Úplně!

Fakt se budete bavit!



Pro čtenáře od 11 let

Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401
fax: +420 234 264 400
e-mail: obchod@grada.cz
www.grada.cz; www.bambook.cz

isbn 978-80-271-0161-0



9 788027 101610